

Dromen terwijl de wereld blijft draaien

Het decor lijkt op een rommelig schooltoneel: gebouwen opgetrokken uit gelijmd krantenpapier, een wereldbol en een paar boxen. Meer heb je niet nodig om 'de buiten' binnen te halen. Zeker niet als je Johan Petit heet, ook wel klein Jowanneke voor de vrienden en groot Antwerpen. In zijn theatermonoloog *Klein Jowanneke zaaagt* neemt deze droomavonturier je mee op reis door zijn gedachtekronkels.

"The thrill is gone", zingt Chet Baker. Ook klein Jowanneke is 't beu: "Misschien moet ik eens op een ander gaan", zegt hij. Hij heeft het niet over zijn lief bedriegen maar over iets van de wereld zien. Hij neemt een trein op goed geluk, belandt in Diest maar ook daar is het even goed en slecht als op een ander. Klein Jowanneke is het alter ego waarin Johan Petit zijn kleine en grote frustraties en dromen over zijn en de wereld kwijt kan. Hij doet dat in een sappig tussentaaltje dat zich niet lijkt te willen binden aan 't stad of hoger literair goed.

Zijn mijmeringen tijdens een wandeling van de Antwerpse Turnhoutsebaan tot het Centraal Station leveren genoeg stof om de wereld te omspannen. Het kind in hem ziet het straatlicht op de sneeuw en denkt terug aan oma's boterhambeleg en het kamp met de Vlaams

Nationalistische Jeugd. De volwassene ziet de vrouw in het café die met verdriet in haar gebaren een sigarettenpakje opent. Klein Jowanneke is melancholisch maar niet ongelukkig. "Ik doe wat ik graag doe", zegt hij, "maar wat wil ik echt?"

Johan Petit beschikt over de weldadige combinatie van een kinderlijke verbeeldingskracht en een ernstige blik

---

Petit doet soms een stapje van de scène weg: hij maakt reclame voor zijn theatergroep (MarthA)ntatief of grapt over het dramaturgisch concept van zijn decor. Het is geen ontkrachting van wat hij vertelt, maar maakt de band met het publiek er alleen maar sterker op. Petits monoloog houdt zo het midden tussen cabaretconference, theater en poëzie. Is zijn stijl soms te gemaakt stuntelig en mag inhoudelijk nog wat kaf van het koren worden gescheiden, dan beschikt Petit wel over de weldadige combinatie van een kinderlijke verbeeldingskracht

en een ernstige blik.

Dit *Klein Jowanneke zaaagt* spot de olievlekken waarop we ons zaaagsel moeten gooien. Niet om het vuil te verbergen maar om er schoon en zachtjes over te lopen. Een geboren verteller wordt Petit genoemd. Dat Klein Jowanneke een geboren verhaal is, zit misschien dichter bij de waarheid. Hier staat een kunstenaar niet als activist maar als observator: zoals de muzikant die midden in het Centraal Station speelt voor de reizigers, zo kijkt Petit naar de wereld. In het centrum van die malle-molen staat hij stil en ziet.

WANNEER 9 nov. CC De Spil (Roeselare). Tot 21 dec. op tournee.
Info: www.marthatentatief.be
